

โพกัส พระเครื่อง

โคมคำ

komkam.ks@gmail.com

ทรายและคุนไสยต่างๆ

มีนามเดิมว่า น้อย นาวาร์ตน์ เกิดเมื่อวันที่
14 กุมภาพันธ์ 2435 ตรงกับวันแรม 13
ค่ำ ปีมะโรง ที่บ้านตำบลศิระทอง
บิดาเป็นหมอรักษาโรคแบบแผนโบราณ

วัธนู-พระโคสุลาก เครื่องรางหลวงพ่อน้อย วัดศิระทอง นครปฐม

‘วัตศิระทอง’ ต.ห้วยตะโก อ.นครชัยศรี
จ.นครปฐม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่าง
กว้าง ในฐานะเจ้าตำรับ ‘พระราหูอมจันทร์’
เครื่องรางด้านโชคลาภ และเสริมดวงชะตา
ในยุค ‘หลวงพ่อน้อย คันทโชโต’ อดีตเจ้า
อาวาส เป็นช่วงมีการสร้างพระราหูจากกะลา
ตาเดียวมากที่สุด ได้รับยกย่องให้เป็นหนึ่งใน
เบญจภาคีเครื่องรางของขลัง

นอกเหนือจาก ‘ราหูอมจันทร์กะลาแกะ’ อัน
โด่งดังแล้ว หลวงพ่อน้อย ยังสร้าง ‘พระโคสุ
ลาก’ หรือ ‘วัธนู’ ที่มีชื่อเสียงไม่แพ้กัน

วัธนูของหลวงพ่อน้อย สร้างจากครึ่งพุทรา
ที่แกะบนกิ่งและชี้ไปทางทิศตะวันออก การ
ปั้นและปลุกเสกต้องทำให้เสร็จภายในฤกษ์ที่

หลวงพ่อน้อย คันทโชโต

พระโคสุลาก (วัธนู) หลวงพ่อน้อย

จารย์ และพระภิกษุมุน วัดกลางคูเวียง เป็น
พระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า คันทโชโต
อยู่จำพรรษาที่วัดแคอยู่ระยะหนึ่งจึงได้ย้าย
มาจำพรรษาที่วัดศิระทอง ในระยะนั้น หลวง
พ่อลี เป็นเจ้าอาวาสอยู่และท่านก็ได้ศึกษา
วิชาการต่างๆ ที่ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยที่
หลวงพ่อไตรเป็นเจ้าอาวาสวัดศิระทอง เช่น
วิชาการสร้างวัธนูและราหูอมจันทร์ เป็นต้น
เมื่อหลวงพ่อน้อยมีพรรษาที่สูงขึ้น พอดี
กับพระอธิการซ้อยซึ่งเป็นเจ้าอาวาส ได้ลา
สิกขาไป บรรดาญาติโยมอุบาสก-อุบาสิกา
จึงได้นิมนต์หลวงพ่อน้อยขึ้นเป็นเจ้าอาวาส

ทานปฏิบัติตนตามสมควร ให้สมกับเจตนา
ของญาติโยม คอยดูแลและพัฒนาวัดและ
ท้องถิ่นจนมีความเจริญรุ่งเรืองเป็นลำดับ
ทั้งนี้ วัดศิระทอง สร้างจากความร่วมมือร่วม
ใจของชาวบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวลาว
ที่อพยพมาจากเวียงจันทน์สมัยรัตนโกสินทร์
ตอนต้น ในขณะที่ขุดดินเพื่อสร้างวัดก็ได้พบเศียร
พระทองจมอยู่ในดิน ซึ่งถือเป็นนิมิตอันดี จึงตั้ง
ชื่อวัดว่า ‘วัดหัวทอง’ ตั้งแต่นั้นมา โดยหลวงพ่อ
ไตร ชาวลาวจากเวียงจันทน์ เป็นเจ้าอาวาสรูป
แรก

จากวัดเล็กๆ ก็ได้พัฒนาขึ้นเรื่อยมา จนถึง
สมัย หลวงพ่อน้อยเป็นเจ้าอาวาส ได้สร้างความ
เจริญรุ่งเรืองให้แก่วัดและหมู่บ้านเป็นอย่างมาก
ทำให้วัดศิระทอง มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่าง
กว้างขวาง ต่อมาได้รับตำแหน่งเจ้าคณะตำบล
เป็นตำแหน่งสุดท้าย

หลวงพ่อน้อย มรณภาพอย่างสงบ เมื่อ
วันที่ 10 ธันวาคม 2488 สิริอายุ 53 ปี ●

กว้าง ในฐานะเจ้าตำรับ ‘พระราหูอมจันทร์’ เครื่องรางด้านโชคลาภ และเสริมดวงชะตา

ในยุค ‘หลวงพ่อบุญ คันทโชโต’ อดีตเจ้าอาวาส เป็นช่วงมีการสร้างพระราหูจากกะลาตาเดียวมากที่สุด ได้รับยกย่องให้เป็นหนึ่งในเบญจภาคีเครื่องรางของขลัง

นอกเหนือจาก ‘ราหูอมจันทร์กะลาแกะ’ อันโด่งดังแล้ว หลวงพ่อบุญ ยังสร้าง ‘พระโคสุลาภ’ หรือ ‘ว้าวธนู’ ที่มีชื่อเสียงไม่แพ้กัน

ว้าวธนูของหลวงพ่อบุญ สร้างจากครึ่งพุทราที่เกาะบนกิ่งและเข้าไปทางทิศตะวันออก การปั้นและปลุกเสกต้องทำให้เสร็จภายในฤกษ์ที่กำหนด

จึงเป็นเครื่องรางที่มีขั้นตอนการสร้างที่ยากลำบากและซับซ้อนมากที่สุด

มีบันทึกไว้ว่า ท่านสร้างว้าวธนูตามตำราของสมเด็จพระวันรัตน์ วัดป่าแก้ว สมัยกรุงศรีอยุธยา ต้องทำกันในโบสถ์ ต้องเตรียมโรงพิธี เช่นมัดพลีเจ้าที่เจ้าทาง ล้อมรอบด้วยด้ายสายสิญจน์

ครั้นถึงฤกษ์ที่กำหนด เริ่มพิธีจุดธูปเทียนชัย ซึ่งผู้ที่จะเข้าพิธีปลุกเสกว้าวธนู จะต้องเป็นผู้ชาย หากเป็นภรรยาสตรีต้องถือศีลมาก่อน 7 วัน นุ่งขาวห่มขาว และต้องทำให้เสร็จในเวลาที่กำหนด เฉพาะในวันมาฆบูชา หรือวันวิสาขบูชา เท่านั้น

สิ่งที่เตรียมเอาไว้ คือ ไคร้รวด (ทอง เงิน นาก หรือทองแดง) แผ่นโลหะทำตะกรุด ครึ่งพุทราเคี้ยวให้เหนียว เมื่อถึงฤกษ์ยามดี ก็จะมีการอัญเชิญพระขอมในแผ่นโลหะมาวางเป็นตะกรุดจารด้วยคาถาหัวใจพระสิวลี หรือจารพระ เสริ่ง แล้วจะส่งให้ผู้เข้าร่วมพิธีเอาครึ่งที่เคี้ยวไว้พอกทับเป็น ‘ว้าวธนู’

ว้าวธนูของหลวงพ่อบุญ จะมีขนาดเล็กและใหญ่ต่างกัน หลักพิจารณา คือ ต้องมีน้ำหนักถึงมือ เนื้อแห้ง แน่นตัว เมื่อใช้กล้องส่องจะเห็นผงเปลือกพุทราผสมอยู่ทั่วตัวสีน้ำตาลอมแดง ผิวหยาบ บางตัวอาจมีปดทองเก่าๆ ให้เห็นบางจุด

มีความเชื่อว่า ‘ว้าวธนู’ ใช้ป้องกันภัยอันตราย

พระโคสุลาภ (ว้าวธนู) หลวงพ่อบุญ

และเป็นหมอลายศาสตร์ ที่เก่งกล้าทางอาคม ชาวบ้านเรียกกันว่า ‘พ้อหมอ’ อยู่ยงคงกระพัน ขนาดเอาไม้คดคมสับเนื้อหนังตัวเองให้ดูได้สบาย ไม่ระคายเคืองผิวหนัง

สมัยที่หลวงพ่อบุญยังอยู่ในเพศภราดรกล่าวกันว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความขยันขันแข็ง ช่วยครอบครัวทำนาปลูกผักอยู่เป็นประจำ ครั้นว่างจากงานก็ศึกษาอักขระเลขยันต์คาถาอาคมไสยศาสตร์ ตลอดจนตำรับยาจากบิดาจนเจนจบ

ครั้งเมื่อท่านอายุ 21 ปี เป็นนิมิตหมายที่ดี ในวันพฤหัสบดีขึ้น 12 ค่ำ ปีฉลู ตรงกับวันที่ 14 เมษายน 2456 เข้าสู่วัยสาวพัสดด้วย ความศรัทธาอันแน่วแน่ที่มีอยู่เป็นนิสัย มีพระอิทธิกรยี่ เจ้าอาวาสวัดแค เป็นพระอุปัชฌาย์, พระอธิการเกิด วัดจันทาราย เป็นพระกรรมวาจา

สมุนไพร

คณะเภสัชศาสตร์ ม.มหิดล

หมั่นแดง

Cordia dichotoma Forst. f.
BORAGINACEAE

ใบ มีต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปไข่ถึงรูปไข่กว้างหรือรูปรี มีขนสั้นนุ่มประปรายหรือเกลี้ยง

ดอก ช่อ สีขาว ออกเป็นช่อกระจุกคล้ายช่อเชิงหลั่น แยกสองแฉก ออกที่ปลาย ไร่ ก้าน วงกลีบเลี้ยงรูปประด้าง มี 5 พู ขนาดไม่เท่ากัน รูปสามเหลี่ยม วงกลีบดอกสีขาว ขนาดเท่ากับวงกลีบเลี้ยง พูสั้นกว่าหลอดดอก ขอบอาจเป็นคลื่น เกสรเพศเมียไม่เจริญ ก้านเกสรเพศเมียสั้นมาก ยอดเกสรเพศเมียรูปช้อน

ผล สด เมล็ดเดี่ยวแข็ง สีเหลืองหรือเกือบ

พระทองจมอยู่ในดิน ซึ่งถือเป็นนิมิตอันดี จึงตั้งชื่อว่า ‘วัดหัวทอง’ ตั้งแต่นั้นมา โดยหลวงพ่อดำ ชาวลาวจากเวียงจันทน์ เป็นเจ้าอาวาสรูปแรก

จากวัดเล็กๆ ก็ได้พัฒนาขึ้นเรื่อยมา จนถึงสมัย หลวงพ่อบุญเป็นเจ้าอาวาส ได้สร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่วัดและหมู่บ้านเป็นอย่างมาก ทำให้วัดศิระทอง มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง ต่อมาได้รับตำแหน่งเจ้าคณะตำบลเป็นตำแหน่งสุดท้าย

หลวงพ่อบุญ มรณภาพอย่างสงบ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2488 สิริอายุ 53 ปี ●

แดง คล้ายทรงกลม ผงเมล็ดชั้นกลางเหนียว ล้อมรอบด้วยวงกลีบเลี้ยงติดทน

ใบ ผลสุก ผลดิบ ใช้เป็นผัก รับประทานได้

ผล รักษาโรคกระเพาะอาหารในหนูขาว ●